

DE KINDERJURY

Vandaag geven de Fanfakids om 11u de aftrap voor het Familiepark, een vaste waarde op TAZ. De programmatie (voor alle leeftijden) is dit jaar niet alleen aangedikt, maar ook uitgebreid met een meetingpoint in het Leopoldpark, met o.a. gezelschapspelen, terras en picknickweide.

De TAZette biedt een inkijk van binnenuit in de activiteiten van het Familiepark: op gezette tijden zullen we jonge toeschouwers vragen naar hun ervaringen. Gisteren vroegen we alvast wat deze twee theatergangers van het eerste uur van het festival verwachten.

Nelis (12j.)

- Woonplaats: Gent
- Wapenfeit: loopt al sinds zijn vierde rond op TAZ
- Kennis van Familiepark: uitstekend – heeft, sinds hij TAZ-ganger is, “zowat alles gezien” naar eigen zeggen
- Beste voorstelling vorig jaar: *Berninna* (Studio Orka)
- Wil niet missen dit jaar: *Appelblauwzeeziek* (Kopergietery, TAZ), *Riddershow* met ‘...’ (Inspinazie)
- Leuk aan TAZ: nieuwe mensen ontmoeten
- Houdt van: voorstellingen met humor
- Houdt niet van: voorstellingen met prinsen en prinsessen

Lolo (8j.)

- Woonplaats: Gent
- Wapenfeit: werd deze namiddag op het strand gebeten door een kwal
- Kennis van Familiepark: uitstekend – trouwe bezoeker en fan, o.a. sinds *Het Fluistertheater*
- Beste voorstelling vorig jaar: *Berninna* (Studio Orka)
- Wil niet missen dit jaar: *Appelblauwzeeziek* (Kopergietery, TAZ)
- Leuk aan TAZ: naar theater gaan
- Houdt van: voorstellingen met mysterieuze vertellingen
- Houdt niet van: lang wachten voor de foto

SONGTEXT

PABLO ‘N’ CO

Quand je voyais une ci belle demoiselle,
je pouvais pas du tout m’arrêter

Je m’approchais et je disais
que tu est née dans la danse des hirondelles

La volonté de ta bouche
paraît qu’elle a déjà touché mes lèvres

Et quand tu parles en français
les mots sont enrobés de chantilly même

Laisse-moi traïsser mes doigts
afin de m’enboucler dans tes cheveux de soi

Il faut que je caresse tes pétales de ta peau,
dessiner tes yeux bruns qui me rendent froi et chaud

La chaleur de ton coeur me donne les notes pour ma plus
jolie chanson

M’avec les notes vennaient les pièces de tout ton coeur,
mais il fout que je dise pardon

Je n’arrive pas à me défendre, c’est le murmure de la
muse la plus douce et tendre

Mais elle chante d’autres sons et avec elle je chante la
ballade d’amour

Pardon

Tu comprends, tu comprends

Je suis brésilien

Tu comprends, tu comprends

Je suis brésilien

BAND: PABLO ‘N’ CO

AUTEUR: MICHIEL DENDOOVEN

ARRANGEMENTEN: PABLO CASELLA

VANDAAG OM 11U30 FORT NAPOLEON - 17U CLUB TERMINUS

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Marieke Rummens, Evelyne Coussens, Carmen Van Cauwenbergh, Jens D’Hondt, Tina Ameal, Simon Vandekerckhove

Fotografen: Kristien Verhoeyen, Christophe Brysse, Nick Develder, Frank Keirsebilck, Lamrabat, Stef Depover

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: LUC MUYLAERT, TARTART VZW,
JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

TAZETTE #3

THEATERAANZEE.BE

ZATERDAG 31/07/2010

COLUMN

CENTRALE GAST MICHAEL DE COCK

Oostende heeft iets brutaals. De stad slaapt nooit helemaal, zeker niet tijdens TAZ. Zelfs in het holst van de nacht hangen er nog verdwaalde groepjes rond.

Net na middernacht praat ik met Luc Muylaert, Robby Cleiren en Clara van den Broek over de triptiek die vandaag in première gaat. Een groep acteurs die Robby coacht in een camion, een documentaire en een monoloog van Clara van den Broek. Allemaal over migratie. Of dit niet zwaar gaat zijn, al die verhalen na elkaar...? Ik denk het niet. Ik hou van marathons en het TAZ-publiek bij mijn weten ook. Veel mensen zien verschillende voorstellingen per dag hier. Ook de spelers van *HAVEN 010* hangen rond in Café Koer. Een paar uur eerder gingen we in première. En hoewel we al een paar dagen voor publiek spelen, blijft een première bijzonder.

Vrijdagochtend 9 uur. Het is stralend weer. Stef Depover, scenograaf van *HAVEN 010* en compagnon de route voor zowat alles wat hier van mij te zien is, neemt drie van mijn dochters mee uit varen. Ze zijn de koning te rijk. Ik zie ze dolgelukkig de zee op gaan.

In Café Koer overloop ik met Luc Muylaert de planning van de komende dagen. Ik eet met Mourade die nog nageniet van het premièrefeestje van *HAVEN 010*. Het was leuk, zegt hij... En dat ze na mijn vertrek nog in een hele improvisatie met Marijke Pinoy zijn vervallen... Dat

maakt TAZ zo uniek, dat, ondanks de grootschaligheid die er intussen is, het intieme blijft, het familiegevoel niet verloren gegaan is.

Om 14 uur ga ik opnieuw naar de tennisclub. Twee keer spelen vandaag, *Vliegen tot de hemel*. Ik vind het super dat ik samen met Frank, de gastcurator van de muziek, de openingsvoorstelling mag spelen. Ik denk niet dat het al echt zo gebeurd is, twee gastcuratoren in één voorstelling.

Iets voor 15 uur stuur ik Robby en Clara een “merde” voor hun voorstelling begint. Ik schaam me een beetje dat ik *Saw it on television* met deze jonge acteurs nog niet heb kunnen zien. Dat zal voor een van de dagen zijn. Razend benieuwd ben ik. Meer dan 150 keer speelde ik die verhalen in een door Stef Depover tot theater omgebouwde truck. Over een paar dagen ga ik zelf kijken.

En dan spelen. Het is warm in de zaal. Maar het publiek geniet van de voorstelling, of van het concert... Hoe moet ik dit noemen? En er zijn kinderen in de zaal. Dat moet voor *Vliegen tot de hemel*.

Om 19 uur is het tijd voor de openingsvoorstelling voor genodigden, met receptie. En dan naar *HAVEN 010*. Daarna naar het optreden van BRZZVLL.

En dan de nacht in. Oostende slaapt nooit helemaal.

Eergisteren werden zes illegalen tussen 15 en 18 jaar aangehouden door de politie van Oostende, zo kwamen we via een lokaal persbericht te weten. Meer bepaald in de Zandvoordeschorredijkstraat om 9u46. “Worden opgehouden tot beslissing Dienst Vreemdelingenzaken”, aldus nog het politiebericht. Of hoe het thema “migratie” op deze editie echt wel actueel is. En niet ver van ons aller bed...

WANNES CAPPELLE & BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA

Eergisteren was hij nog op huwelijksreis in IJsland, morgen krijgt hij het voltallige Brussels Jazz Orchestra achter zich. De verstilde luisterliedjes die Wannes Cappelle voor Het Zesde Metaal schreef, krijgen exclusief en eenmalig voor Theater Aan Zee een big band arrangement. Niet te missen dus.

Wie had het idee om jou aan het Brussels Jazz Orchestra te koppelen?

Wannes Cappelle: "Het idee komt van TAZ zelf, coördinator Luc Muylaert heeft mij gevraagd. Ik vond het een grote eer en heb onmiddellijk toegehaakt. Het vreemde is dat ik het Brussels Jazz Orchestra vooraf niet kende. Ik ben dan ook een complete leek als het over jazz gaat. Nu ik de nieuwe arrangementen hoor, blijkt opnieuw dat het toch een nieuwe wereld is voor me. Daarom ben ik ook benieuwd naar hoe mensen die Het Zesde Metaal kennen, dit gaan ervaren."

Het lijkt geen sinecure om van jouw ingetogen folkmuziek naar een orkestraal geluid te gaan. Welke aanpak zit er achter die omschakeling?

Cappelle: "Die verschilt van nummer tot nummer. De bezetting varieert van een kwartet en een octet tot de volledige big band. Ik geloof dat we er redelijk goed in slagen om voor voldoende afwisseling te zorgen. Gyuri Spies, de geluidsman van het Brussels Jazz Orchestra heeft de arrangementen gemaakt, zelf was ik er niet bij betrokken. Hij heeft de meest passende nummers uit

onze cd *Akkatemets* gekozen, om ze dan volledig om te gooien. Dat levert - ook voor mij - vaak heel verrassende resultaten op. Sommige nummers lijken plots voor een big band geschreven, terwijl andere ook in hun nieuwe versie heel rustig blijven. Maar wees gerust: het zal een rustig optreden worden, geen revue."

Welke rol heb jij binnen deze eenmalige samenwerking en hoe verschilt ze met die van frontman bij Het Zesde Metaal?

Cappelle: "Het is zoeken, zeker omdat ik zelf geen instrument in handen heb. Dat zou geen zin hebben, want iedereen binnen het orkest is honderd keer meer muzikant dan ik. Dat zie je ook als ze de partituur voor het eerst voor hun neus krijgen: ze spelen elke noot meteen feilloos mee. Terwijl ik die nummers geschreven heb en van binnen en buiten ken, maar mij eigenlijk nog het meeste moet aanpassen. De andere groepsleden van Het Zesde Metaal doen uiteindelijk niet mee, omdat het door de dubbele bezetting moeilijk bleek om ze allemaal in te passen. Dat scheelt natuurlijk ook: met hen speel ik al jaren samen en ben ik volledig vertrouwd, nu ben ik in grote mate afhankelijk van het orkest en de voorgeschreven arrangementen."

In 2005 won je hier het Jong Muziek concours en sindsdien ben je nooit ver uit de buurt van TAZ.

Cappelle: "Zondag speel ik hier voor de vierde keer. In 2005 speelde ik zowel solo als met mijn toenmalige band. Het volgende jaar ben ik teruggekomen met de huidige bezetting van Het Zesde Metaal. Het minst prettig was de derde keer, toen we hier onze cd-voorstelling gaven in het Stationsbuffet. Dat hebben we eigenlijk volledig aan onszelf te danken - we waren volledig op van de zenuwen. Dit jaar sta ik hier dus opnieuw, met toch wel het meest ambitieuze optreden tot nog toe. Zonder big band én symfonisch orkest raak ik hier niet meer boven *(lacht)*. Het is altijd heel aangenaam spelen op Theater Aan Zee: mensen komen hier echt nog om te luisteren." (JD)

ZONDAG OM 20U WANNES CAPPELLE & BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA
CAFÉ KOER

ZIEK VAN DE ZEE TOM TERNEST EN GREGORY CAERS ZIJN APPELBLAUWZEEZIEK

Hun huid is bruinverbrand maar hun ogen verraden vermoeidheid. Tom Ternest en Gregory Caers hebben voor de nieuwe Kopergietery-productie *Appelblauwzeeziek* een tegenstander van formaat uitgekozen: de Noordzee. "Het is echt opboksen tegen de elementen."

Kom kom heren, we spreken over de Noordzee, niet over de Stille Oceaan. Wat kan zo'n zeetje jullie maken?

Tom Ternest: "We hebben de voorbije dagen telkens zo'n acht à twaalf uur aan één stuk op het strand gestaan. De wind kruipt in je gewrichten. Als het begint te regenen kun je nergens schuilen. Ik overdrijf dus niet als ik zeg dat het fysiek zeer heftig is geweest."
Gregory Caers: "Spelen op het strand brengt ook andere codes met zich mee. In een theaterzaal kun je vijf stappen zetten die betekenisvol zijn, maar op het strand moet je er dertig zetten om iets te vertellen. Zo is het een mooi beeld om ons van de ene pier naar de andere te zien lopen. Maar die pieren liggen 150 meter van elkaar, en we rennen met natte kostuums door het zand. Dan kom je jezelf tegen."

Wat is dat toch met de zee en melancholie? Die twee lijken onlosmakelijk verbonden.

Tom: "Voor mij betekent de zee niet enkel verlies. Ze stoot af en ze trekt aan, ze zuigt je naar zich toe. Je ziet er verliefde koppels, mensen die komen spelen met hun honden, kinderen die zandkastelen bouwen... De zee staat voor méér dan melancholie."
Gregory: "Ik ben van nature nogal melancholisch aangelegd en voor mij heeft de zee wel altijd die connotatie gehad. Maar door deze productie te maken is dat gevoel veranderd: ik heb nu ook haar dwingende kracht gezien. Je moet je aanpassen, je hebt geen keus. Je moet een scène geen drie keer herhalen, want de vloed heeft je ingehaald. Dat is ontvullend maar intens."

Inspiratie voor *Appelblauwzeeziek* haalden jullie bij Alessandro Baricco's roman *Oceano Mare*.

Gregory: "Het is een prachtig boek, heel poëtisch en filmisch. We hadden er aanvankelijk twee figuren uit gedestilleerd, die van van de professor en die van de schipper. Daar is uiteindelijk niets van overgebleven, behalve dat we voor *Appelblauwzeeziek* gezocht hebben naar twee tegenpolen: twee figuren die als wetenschapper en kunstenaar tegenover elkaar zouden staan."
Tom: "Mijn personage, Viktor, is iemand die al jarenlang elke dag aan de zee komt staan. Hij is zijn geliefde verloren. Aan zee, op zee, in zee...? Niemand die het weet. Maar ze is verdwenen. Door een gebeurtenis in zijn jeugd durft hij niet te zwemmen - hij kan dus het water niet in. Hij staat daar maar, alles kapot te denken."
Gregory: "Hij is bang van het verlies, maar tegelijkertijd wordt hij misselijk van die enorme watermassa. Dan is er plots een passant, die hem laat zien hoe het is om opnieuw speelt en onbevangen met de dingen om te gaan."

Waarom was het nodig om eb en vloed in de voorstelling te integreren?

Tom: "Omdat Viktor voortdurend in twee richtingen wordt getrokken. Hij heeft twee opties: ofwel stapt hij de zee in en gaat hij zijn geliefde zoeken, ofwel stapt hij de wereld weer in. Hij staat op een drempel, op een grens. Hij beseft dat hij daar niet langer kan blijven staan, dat de dag gekomen is dat hij iets moet doen."
Gregory: "*Appelblauwzeeziek* gaat over het overwinnen van angst. Het verhaal zelf vertrekt van een vrij romantisch gegeven, en dat is voor tienjarigen allicht minder aan de orde. Maar het overwinnen van een angst, dat kent elk kind. Soms moet je een stap vooruit zetten om verder te kunnen."
Tom: "Of achteruit. De titel *Appelblauwzeeziek* draagt die dubbelheid in zich: het is een kleur dat niets en alles tegelijk is, iets moois maar ook iets troebel, iets dat misselijk maakt. Welke stap het ook moge zijn: het feit dat Viktor weer in beweging komt is op zich al positief." (EC)

PREMIERE OM 13U35 - VERTREK AAN EARTH EXPLORER
DAGELIJKS T.E.M. VRIJDAG

SIGNALEMENT WIE HERKENT DE LEESTIP VAN CHRIS LOMME?

"De priester stond op en nam het kruisbeeld in zijn handen; nu rekte zij, als iemand die dorst heeft, haar hals, perste haar lippen op het lichaam van de Godmens en drukte er, met alle kracht die haar restte, de innigste liefdeskus op die zij ooit had gegeven. Vervolgens reciteerde hij het *Misereatur* en het *Indulgentiam*, doopte zijn rechterduim in de olie en begon haar te zalven: eerst de ogen, die zo hadden gehunkerd naar alle aardse pracht; daarna de vleugels van de neus, die zo had genoten van de zwoele briesjes en zoete geuren; dan de mond, die zich had geopend voor de leugen, die uit trots gezocht en in ontucht gekreund had; vervolgens de handen, die zich hadden onthaald op zachte strelingen; en tenslotte de voetzolen, die haar eens zo snel hadden gedragen naar de bevrediging van haar verlangens, en die nu geen stap meer zouden doen."

Tijdens Uitgelezen Aan Zee legt elk panellid zijn of haar favoriete boek op tafel, het zogenaamde Signalement.

VRAAG: uit welke Franse klassieker, tevens de leestip van Chris Lomme, is bovenstaand fragment afkomstig?

Laat het ons weten via dagkrant.taz@tartart.be en maak kans op een prachtig strandlaken! Veel succes!

UITGELEZEN AAN ZEE MET O.A. CHRIS LOMME, JOS GEYSLS EN ANNA LUYTEN - ZATERDAG 17U - ZEEHELLENPLEIN